

مردم ایران خود باید با تروریسم دولتی اسلامی مقابله کنند!

ارژنگ بامشاد

حوادث تروریستی در آمریکا و سیاست‌های استراتژیک آمریکا برای تحکیم قدرت خود در جهان و وارد کردن فشار بر کشورهای تروریستی و حامی تروریسم، برای مردم ایران این سؤال را پیش آورده که در این شرایط چه باید کرد؟ مردم ایران، به طور روشن نشان داده‌اند که اقدامات تروریستی در آمریکا را نه تنها محکوم می‌کنند، بلکه خود به عنوان قربانیان تروریسم دولتی جمهوری اسلامی، درد مردم آمریکا را درک می‌کنند و در هم‌دردی با آن‌ها نیز عمیقاً راسخ. این را مردم و جوانان کشور در آکسیون‌های گوناگونی با روشن کردن شمع در میادین نشان داده‌اند. اقدامی که با واکنش نیروهای انتظامی روبرو شده است.

اما جدا از این هم‌دردی با مردم آمریکا و جدا از محکومیت اقدامات تروریستی در نیویورک و واشنگتن، مردم ایران نمی‌توانند بر هدف‌های استراتژیک و توسعه‌طلبانه‌ی آمریکا در منطقه چشم‌پوشند. هستند نیروهایی که در هم‌سویی با سیاست‌های آمریکا، تلاش خواهند کرد که ابراز هم‌دردی مردم ایران با مردم آمریکا و نفرت‌شان از تروریسم جمهوری اسلامی را به اهرمی برای تبلیغ سیاست و برنامه‌های خودشان در هم‌سویی با آمریکا و نیروهای هم‌گام با آن تبدیل کنند. و هستند نیروهایی که معتقدند که برای نابودی جمهوری اسلامی، هم‌سویی با آمریکا اشکالی ندارد و این‌گونه تبلیغ می‌کنند که گویا آمریکا می‌خواهد دموکراسی و آزادی را به ارمغان بیاورد. اما این بخش از مردم یا نیروها، در یک توهم بسیار خطرناک بسر خواهند برد که اگر این‌گونه بیاندیشند. زیرا دخالت آمریکا در امور ایران، چه بصورت بمباران کشور، چه بصورت راه‌اندازی یک جنگ و چه از طریق تحریم‌های شدید بین‌المللی، چیزی جز نابودی کشور نخواهد بود. زیرا با این اقدامات تنها خطر تبدیل ایران به افغانستان و یا عراق در چشم‌انداز قرار خواهد گرفت. باید توجه داشته باشیم که هدف آمریکا از دخالت در امور داخلی کشورهای خاورمیانه، نه به ارمغان آوردن دموکراسی بلکه، باید نابودی هر قدرت منطقه‌ای است که مانع تسلط کامل نظم نوین جهانی در خاورمیانه باشند. آن‌چه در عراق اتفاق افتاد در همین راستا انجام گرفت و تکرار آن در ایران باید خطری باشد که با هوشیاری به آن اندیشید.

اما اگر قرار نیست مردم ایران مدام میان چاه و چاله مجبور به انتخاب شوند، تنها گزینش راه مستقل توسط خود مردم و تلاش برای تأمین حق تعیین سرنوشت خود و ایجاد خودحکومتی‌شان، می‌تواند راه نجات باشد. این بدان معناست که مردم ایران به خوبی از تروریسم جمهوری اسلامی خبر دارند، از حمایت این رژیم از تروریست‌های منطقه مطلع هستند و از آن بیزارند، و تلاش‌شان بر این است که خود برای تصفیه حساب با تروریسم خودی یعنی با رژیم اسلامی وارد عمل شوند. از این رو مردم نمی‌توانند خواهان دخالت نیروهای خارجی و بویژه نیروهای آمریکایی در امور داخلی ایران یا دیگر کشورها باشند، زیرا این امر تجاوزی آشکار به حق تعیین سرنوشت مردم است.

حال که شرایط بین‌المللی به گونه‌ای آشکار در تحولات داخلی ایران مؤثر افتاده است و جنایات تروریسم دولتی جمهوری اسلامی در رسانه‌های بین‌المللی مطرح می‌شود، فرصتی تاریخی پیش آمده است که مردم و نیروهای مترقی و دموکراتیک می‌توانند از آن استفاده کرده و مبارزه خود علیه تروریسم جمهوری اسلامی را تشدید کنند. اکنون شرایطی است که بسیاری از مردم داغ‌دیده و خانواده‌هایی که فرزندان‌شان، قربانیان تروریسم دولتی اسلامی شده‌اند، چه در طول ترورهای سال ۶۰ یا ۶۷ و در تمامی طول دو دهه حاکمیت رژیم اسلامی، می‌توانند با قدرت بیشتری به دادخواهی بپردازند. این امر در خارج از کشور با امکانات بیشتری روبروست. اکنون در رسانه‌های غربی به وفور می‌توان صحنه‌های اعدام و سنگ‌سار در ایران را دید و این خود حقانیت مواضع و تبلیغات نیروهای اپوزیسیون که خود قربانیان تروریسم دولتی اسلامی بوده‌اند، را بیش از گذشته اثبات می‌کند و می‌تواند قدرت اقدام بیشتری به آن‌ها بدهد. اما استفاده مؤثر از این فرصت تاریخی بویژه در خارج از کشور نمی‌تواند به معنای هم‌سویی نیروهای دموکراتیک و مترقی ایرانی با دولت‌های غربی و بویژه آمریکا باشد. بلکه در این‌جا، متحدین ما نیروهای مترقی و آزادی‌خواه بین‌المللی هستند که در کشورهای‌شان از اهرم‌های نیرومندی برای تأثیرگذاری بر

تحولات برخوردارند. نیروهایی که در چند هفته‌ی اخیر با قدرت، علیه سیاست‌های جنگ‌طلبانه‌ی دولت آمریکا و متحدین‌اش وارد عمل شده‌اند.

اما پیش‌برد این سیاست‌ها و اقدامات برای تصفیه حساب با تروریسم دولتی جمهوری اسلامی، چه در داخل و چه در خارج، بدون اتکا و و بدون هم‌سویی با سیاست‌های توسعه‌طلبانه‌ی آمریکا، وقتی امکان‌پذیر است که تلاش گسترده‌ای برای سازماندهی تشکل‌های توده‌ای و مستقل مردم انجام گیرد. وقتی مردم در اقشار گوناگون، تشکل‌های خود را به وجود آورند، و بصورت متشکل و هدف‌مند وارد عمل شوند، هم امکان سرنگونی رژیم فراهم خواهد آمد و هم می‌توان مانع تجاوزات نیروهای خارجی تحت هر نامی و هر شکلی شد. در این راستاست که هم‌گرایی و هم‌سویی نیروهای دمکرات و مترقی اپوزیسیون حول چنین سیاستی می‌تواند نقش کمک‌کننده‌ای در این مبارزه داشته باشد و افکار عمومی بین‌المللی را متقاعد سازد که در ایران تنها جمهوری اسلامی وجود ندارد، مردمی وجود دارند که با تروریسم در هر شکل آن مخالف هستند و خود قربانیان تروریسم دولتی هستند و می‌خواهند حق تعیین سرنوشت خودشان را خود به دست گیرند.